

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.540/2008/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a Katona és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Katona Géza ügyvéd) által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Komlódi és Szép Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Szép József ügyvéd) által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen ingó kiadása iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. szeptember 23. napján kelt 9.G.40.340/2007/19. számú ítéletével szemben a felperes részéről 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 600.000,- (Hatszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S :

A felperes 2005. évtől kezdődően folyamatos jogviszony keretében cukrot értékesített a perben nem álló **C... Kft.** részére, az eladott áru felett a tulajdonjogát - a vételár kifizetéséig - fenntartotta.

A **C... Kft.** 2007. február 2-án határozatlan időtartamú tárolási szerződést kötött az alperessel, amely alapján az alperes a **(település, utca, házszám)** alatt 600 m² zárt, fedett raktárterületet bocsátott a rendelkezésére.

A peres felek 2007. február 14. napján határozott időtartamú, 2007. február 15-től május 15. napjáig terjedő időszakra ugyancsak tárolási szerződést kötöttek, amely alapján az alperes vállalta, hogy szintén a **(település, utca, házszám)** alatt, 600 m² zárt, fedett raktárterületet bocsát a felperes rendelkezésére. Az alperes az árut köteles volt felelős őrzésben tartani, azzal, hogy az abban bekövetkezett bármilyen kár őt terheli. A betárolt terméket nyilvántartásaiban idegen tulajdonként,

illetve rábízott vagyonként volt köteles nyilvántartani (3. és 4. pont). Az áru fogadását, rakodását, be- és kitárolását a felperes rendelkezései szerint az alperes végezte. A szerződés 9. pontja szerint a felperes a C... Kft-t bízta meg az adásvételi szerződés keretében részére értékesített áru be- és kitárolásával kapcsolatos intézkedések megtételére. Ezt a szerződést a C... Kft. nem írta alá, a megbízó és a megbízott közötti elszámolásra nincs adat.

A felperes felemelt keresetében 165,37 tonna kristálycukor kiadására kérte kötelezni az alperest. Arra az esetre, ha e kötelezettségének nem tud eleget tenni, 640 EUR/tonna egységár mellett 105,836 EUR és ezen összeg után 2007. május 15-től a kifizetésig járó késedelmi kamat megfizetését kérte. Álláspontja szerint a tárolási szerződés megszűnését követően az alperes köteles a be-, illetve kitárolt mennyiségek különbözetével elszámolni. Mivel közte és a C... Kft. között tulajdonjog fenntartásos adásvételi szerződések jöttek létre, erre figyelemmel a C... Kft. által az alpereshez betárolt áru tulajdonjoga is őt illeti meg. Elfogadta az alperes kimutatását a raktárban 2007. áprilisában történt árumozgásokat illetően. Hangsúlyozta, az alperes 2007. július 4-én kelt levelében is elismerte, hogy 2007. április 2-i 865,32 tonna nyitó értéket figyelembe véve egyenlegként a keresetben megjelölt mennyiségű áru mutatkozik.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperessel letéti szerződés jött létre, megállapodásukat raktárbérleti szerződésnek minősítette, amely alapján őrzési kötelezettsége nem állt fenn. Korábbi - a 2007. március 30-i egyenleget elismerő - nyilatkozatát visszavonva azt állította, hogy a raktárban 2007. március 30-án csak 699,77 tonna cukor volt. Levezette, hogy ezen utóbbi nyitó adatot figyelembe véve jelenleg 30 tonna cukor van a birtokában, melyet arra hivatkozással tart vissza, hogy a felperes nem egyenlített ki a szerződés alapján járó 18.000 EUR bérleti díjat.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában megállapította, hogy a felek közötti vita alapvetően abból adódott, hogy az alperes szerint 2007. február 1. előtt a raktárban nem történt cukortárolás, ezzel szemben a felperes a 2007. január 31-i raktárkészletként 285,2 tonna cukor mennyiséget szerepeltetett. Megállapította, hogy a felperes a perben a C... Kft. részére értékesített áru kiadását kérte tulajdonjogára hivatkozva, mivel előadása szerint annak ellenértékét a C... Kft-től nem kapta meg. Álláspontja szerint a felperes a C... Kft-vel fennálló ügyletére figyelemmel ezen céggel szemben támaszthat vételár megfizetése címén követelést. A C... Kft. szerződésszegésének ténye ügyvezetőjének 2007. augusztus 9-i nyilatkozatában elismerésre került, a per során azonban nem merült fel adat arra, hogy erre figyelemmel a felperes a C... Kft-vel kötött szerződésétől elállt volna, esetlegesen kártérítési igényt érvényesített vele szemben. Mindaddig, amíg a felperes és a C... Kft. közötti adásvételi szerződés alapján a felperesnek a termék kiadására vonatkozó igénye a C... Kft-vel szemben nincs, ezt a C... Kft. által alpereshez betárolt termékek tekintetében az alperestől sem kérheti. Az alperes csak olyan termék kiadására volna kötelezhető, amelyet a C... Kft. a felperessel fennálló adásvételi ügyletek alapján a felperesnek kiadni volna köteles. Mivel az alperes a hozzá betárolt

cukor tekintetében a 2007. február 2. napján határozott időtartamra kötött tárolási szerződés alapján jogcímmel rendelkezik, ezért a Ptk. 193. § (1) bekezdés szerinti jogalap nélküli birtoklás jogkövetkezményeinek alkalmazására sincs lehetőség.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását, keresetének helyt adó döntés hozatalát kérte. Utalt arra, hogy a 2007. március 30-i záró egyenleg alperes részéről elismert mennyiségét támasztja alá az alperes raktárosa által 2007. április 2-án készített leltározási jegyzőkönyv is. Cáfolta, hogy a 2007. január 31-i egyenlegnek megfelelő cukormennyiséget követelné vissza. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott a kereseti kérelemben megjelölt jogcímmel, a tárolási szerződés alapján történő elszámolással (Ptk. 462. § (2) bekezdés), illetőleg a Ptk. 115. § (3) bekezdésén alapuló, a tulajdonost megillető dologi jogcímmel sem. Az ítélet indokolása megállapította, hogy a betárolt áru tulajdonosa a felperes, erre figyelemmel megilleti az áru feletti rendelkezési jog, így a tárolási szerződés alapján fennálló kötelmi jogcímen felül dologi jogcímen (az áru feletti rendelkezési jogából fakadóan) is igényelheti az ingó kiadását. Az alperes nem tudott olyan jogcímet felhozni, amellyel bizonyította volna, hogy a cukor jogosan van nála a felperessel kötött tárolási szerződés lejártát követően. Véleménye szerint a vételár megtérítése iránti igénye a C... Kft.-vel szemben csak egy a választható igényérvényesítési lehetőségek közül. Semmiféle jogszabály nem ír elő sorrendtartási kötelezettséget számára, azaz nem köteles a tulajdonjogára vagy a letéti szerződésre figyelemmel fennálló ingó kiadása iránti igényének érvényesítését megelőzően megkísérelni behajtani a nem fizető vevőtől a követelését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a raktárba ténylegesen csak a C... Kft. végzett be- és kitárolást. A felperes által hivatkozott „leltár” valójában a C... Kft.-vel az adott hónap végén történt egyeztetés egyenlege, melyet külön vizsgálat nélkül fogadott el, mivel a raktárban tárolt áruk mennyiségéről, azok változásáról nem volt köteles nyilvántartást vezetni. A Vám- és Pénzügyőrség 2007. április 13-án a tárolt cukor egy részét lefoglalta, ezt követően a C... Kft. további árumozgást nem jelzett, de az utolsó 4.155.169,- Ft összegű számláját sem egyenlítette ki. A pert megelőző tárgyalások során a felperes vállalta a C... Kft. tartozásának kiegyenlítését a raktárban tárolt áru kiadása ellenében, ezért készült tárolási szerződés a felek között, melyet 2007. február 14-re dátumoztak vissza. Utóbb a felperes megalapozatlan követelésekkel állt elő, mellyel szemben a csatolt be- és kitárolási okiratokkal megfelelően igazolta, hogy 2007. március 30-án 699,77 tonna cukor volt a raktárban.

A fellebbezés **alaptalan**.

A felperes a perben arra hivatkozott, hogy a C... Kft.-vel adásvételi szerződést kötött, melyben a perrel érintett teljes cukormennyiséget - tulajdonjog fenntartásával - eladta a kft-nek.

Az adásvételi szerződés alapján az eladó köteles a dolog tulajdonát a vevőre átruházni és a dolgot a vevő birtokába bocsátani, a vevő pedig köteles a vételárat megfizetni és a

dolgát átvenni (Ptk. 365. § (1) bekezdés). A felperes mint eladó szerződéses kötelezettségének tett eleget, amikor a cukrot a vevő C... Kft. birtokába adta. Az adásvételi szerződésre figyelemmel az alperesnél tárolt cukor kiadására nem tarthatott igényt a felperes, ugyanis az adásvételi jogviszony alapján az áru birtoka már a vevő C... Kft.-t illette meg. A felperes kizárólag olyan áru kiadását igényelhetné volna az alperestől, melyre nem kötött adásvételi szerződést, azonban ilyen cukor betárolásra az alpereshez nem került (másodfokú tárgyalás jegyzőkönyve 2. oldal). Mivel a felperes a C... Kft.-vel kötött adásvételi szerződést, ebből következően a vételár megfizetését a vevőtől követelheti, ha pedig szerződésszegés miatt elállt a szerződéstől, az áru kiadására vonatkozóan is a vevővel szemben keletkezik igénye. A felperes keresete arra figyelemmel volt alaptalan, hogy az alperestől valójában a C... Kft. által megvásárolt áru kiadását igényelte, figyelmen kívül hagyta az adásvétel tényét. Az alperes a C... Kft.-vel 2007. február 2-án kelt letéti szerződés alapján tárolta a letevő által vásárolt cukrot, ezért elszámolási kötelezettsége is a teljes időszakra a vele jogviszonyban álló letevővel szemben állt fenn. Miután nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a C... Kft. az alperessel kötött tárolási szerződésből eredő követelését ráengedményezte volna, a felperes e vonatkozásban keresetösségi joggal nem rendelkezett.

A felperes fellebbezési érvelésével kapcsolatban megjegyzi az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi nyilatkozatokkal megegyezően határozta meg a kereset ténybeli alapját és jogcímét. A felperes valóban a tulajdonjogára hivatkozással kérte a C... Kft. és az alperes között létrejött szerződésben betárolt cukor kiadását. Egyértelműen megjelölte, számítása során abból indult ki, hogy az alperes raktárában 2007. január 31-én 285,2 tonna cukor volt (13. sz. jegyzőkönyv 2. oldal, 15. sz. beadvány). Bár a felperes fellebbezésében hangsúlyozta, keresete kizárólag a peres felek közötti letéti szerződésen alapul, még a fellebbezés 28. pontjában is arra hivatkozott, hogy a C... Kft. és az alperes között 2007. február 2-án létrejött szerződés alapján betárolt cukor kiadására is jogcímmel rendelkezik, keresete ebben a részben „tulajdoni per”, az alperes az áru kiadására ezen a címen köteles.

Megjegyzi még az ítéletábra, hogy a felperes nem támasztotta alá számítása helyességét sem. Az alperes részletes elszámolást készített az ügyben és a C... Kft.-vel kötött szerződés elszámolás eredményeként kimutatta, hogy 2007. február 1-től március 31-ig 6.010,14 tonna cukor betárolása történt meg, a kitarolt mennyiség pedig 5310,37 tonna volt. Ezzel szemben a felperes csak állította, okirattal azonban nem bizonyította, hogy 2007. február 15-től az alperes által elismerten felül is történt betárolás. Az alperes tagadásával szemben az sem nyert bizonyítást, hogy 2007. február 1-től március 31-ig valóban 6.193,5 tonna cukor került az alpereshez betárolásra, a különbözeti mennyiségre vonatkozó hitelt érdemlő okirati bizonyítékot ugyanis a felperes nem szolgáltatott. Nem tekinthető ilyen bizonyítéknak a fél által összeállított egyoldalú kimutatás az alapbizonylatok

Gf.I.30.540/2008/3.szám

hiányában. Mindezek folytán a felperes keresete akkor sem lehetett volna alapos, ha keresetösségi joga fennáll.

A fentiek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelennek bizonyult, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az alperes másodfokú költségét, az ügyvédi munkadíj összegét az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pont, valamint (5) bekezdés alapján állapította meg.

Szeged, 2009. február hó 13. napján

Dr. Mányoki Zsolt sk.
a tanács elnöke

. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Szűts Károlyné dr.sk.
táblabíró